

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci navrhovatelky: **Mgr. Z. Š.**, proti odpůrci: **Město Domažlice**, se sídlem náměstí Míru 1, Domažlice, zast. Mgr. Jiřinou Endrštovou, advokátkou se sídlem Poštovní 18, Rakovník, ve věci návrhu na zrušení části Územního plánu města Domažlice ze dne 19. 10. 2016, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 2. 2017, čj. 59 A 4/2016-63,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Zastupitelstvo města Domažlice vydalo dne 19. 10. 2016 opatření obecné povahy Územní plán města Domažlice (dále jen "územní plán"). Jeho součástí je zařazení větší části pozemku navrhovatelky p. č. X v katastrálním území D. mezi nezastavitelné plochy zeleně ochranné a izolační a rozhodnutí o námitkách navrhovatelky č. N 28 a č. NO 28.

[2] Navrhovatelka se v řízení předcházejícím vydání územního plánu domáhala zařazení celého pozemku do plochy bydlení v rodinných domech. Nově vydávaný územní plán změnil původní záměr vedení komunikace, nyní je vedena zcela mimo její pozemek a umístění ochranné a izolační zeleně bylo v předchozím územním plánu odůvodněno vlivy

provozu na komunikaci. Vzhledem k jinému vedení komunikace toto odůvodnění ztrácí opodstatnění. Námitkami č. N 28 a č. NO 28 požadovala, aby její pozemek byl v celé ploše využit jako plocha bydlení v rodinných domech a dále aby nebyl určen jako pozemek, ke kterému lze uplatnit předkupní právo pro město Domažlice.

[3] Krajský soud navrhovatelce vyhověl a napadené opatření obecné povahy v části týkající se plochy zeleně ochranné a izolační přiléhající k ploše pro RD Nevolický vrch (Z53) zrušil. Podle jeho závěrů odpůrce neodůvodnil rozhodnutí o námitkách č. N 28 a č. NO 28 v souladu se zákonem, není z něho možné zjistit důvody nevyhovění. Nezařazení pozemku navrhovatelky do plochy bydlení v rodinných domech neodpovídá deklarované základní koncepci rozvoje území ani urbanistické koncepci. Pozemek navrhovatelky se nachází v řadě naprosto shodných pozemků, které jsou určeny jako plochy pro bydlení. Odlišné využití pozemku navrhovatelky nemá ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, nebylo učiněno v nezbytné míře, nejšetrnějším způsobem, je diskriminační a svévolné.

[4] Odpůrce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítl zmatečnost řízení, neboť dodatečně po doručení napadeného rozsudku zjistil, že navrhovatelka a její manžel jsou pravděpodobně soudci stejného krajského soudu, který ve věci rozhodoval. Žádal, aby NSS tuto informaci ověřil, a pokud by se potvrdila, měl by rozhodnout, že soudci, kteří rozhodovali ve věci své kolegyně, byli vyloučeni.

[5] Navrhovatelka nebyla podle odpůrce aktivně legitimována k podání návrhu, a to procesně ani věcně. Napadeným opatřením obecné povahy nedošlo ke změně funkčního využití pozemku navrhovatelky, krajský soud nevysvětlil, proč za těchto okolností považoval podmínky aktivní legitimace k podání návrhu za splněné. Navrhovatelka neprokázala, že byla územním plánem zkrácena na svých právech. Případné nedostatky v odůvodnění námitek nemohou představovat dotčení subjektivního hmotného práva. Odpůrce nesouhlasí se závěrem, že opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné a nebylo vydáno v souladu se zákonem.

[6] Navrhovatelka ve svém vyjádření ke kasační stížnosti s tvrzeními stěžovatele nesouhlasila. Potvrdila, že je soudkyní Krajského soudu v Plzni, stejně jako její manžel. Stěžovatel tuto informaci mohl znát od počátku řízení (neboť nejméně někteří zástupci města ji znali a mohli si informaci o jejím působení u soudu předat) a měl ji včas namítnout. Neshledává důvod k vyloučení všech soudců správního úseku krajského soudu, podle judikatury NSS vztahy mezi soudci, které nepřekračují běžný pracovně kolegiální rámec, nejsou samy o sobě důvodem k vyloučení soudce z rozhodování věci. Ona ani její manžel nemají žádné bližší vztahy k soudcům, kteří o návrhu rozhodovali. Mimo soudní budovu se s těmito soudci nestýkají, nemají k nim osobní vazby.

[7] Soudci senátu 59 A se shodně vyjádřili, že se s navrhovatelkou soukromě nestýkají, jejich občasný kontakt se odehrává pouze sporadicky na pracovišti a je ryze profesní.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[8] Kasační stížnost je přípustná (§ 102 a násl. s. ř. s.) a splňuje zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), NSS proto přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel ve své kasační stížnosti uplatnil. Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Nejprve se NSS zabýval namítanou zmatečností napadeného rozsudku z důvodu podjatosti soudců. Námitka podjatosti soudců však je ze strany stěžovatele uplatněna opožděně. Účastník řízení může namítnout podjatost soudce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; k později uplatněným námitkám se nepřihlíží (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Stěžovatel sám uvedl, že informaci o působení navrhovatelky ve funkci soudkyně vyhledal na základě kvalitně formulovaného návrhu na zahájení řízení. Skutečnost, proč se zjišťováním těchto veřejně dostupných údajů zabýval až při doručení rozhodnutí, nijak nevysvětlil. Je tedy zřejmé, že o působení navrhovatelky jakožto soudkyně věděl nebo mohl vědět již na počátku řízení před krajským soudem. Pokud z jakýchkoliv důvodů podjatost soudců z důvodu rozhodování ve věci kolegyně namítl až v kasační stížnosti, jedná se o námitku zjevně opožděnou. Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost podotýká, že i v případě jejího včasného uplatnění by nebyla důvodná, neboť podle ustálené judikatury NSS pouze kolegiální pracovní vztahy bez dalšího nezakládají důvod k vyloučení soudců téhož soudu. Stěžovatel žádné blízké vazby mezi navrhovatelkou a členy rozhodujícího senátu neuváděl, podjatost dovozoval pouze na základě působení na stejném soudě.

[10] Krajský soud podle stěžovatele dostatečně neodůvodnil aktivní procesní legitimaci navrhovatelky v situaci, kdy napadeným opatřením obecné povahy nedošlo ke změně funkčního využití pozemku navrhovatelky. Nejvyšší správní soud se s touto námitkou neztotožnil, neboť krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku srozumitelně vysvětlil, že poměry stěžovatelky ve vztahu k využití jejího pozemku se změnily z důvodu změny vedení komunikace v novém územním plánu. Tato argumentace sice není uvedena přímo v části odůvodnění s nadpisem "aktivní procesní legitimace", ale v jiných částech (např. na str. 16, 18, 19 a 20 napadeného rozsudku) je rozvedena velmi podrobně a obsáhle.

[11] Ze stejného důvodu, tj. že nedošlo ke změně využití pozemku oproti předchozímu územnímu plánu, stěžovatel dovozuje i nedostatek aktivní věcné legitimace, neboť navrhovatelka nemohla být dle jeho názoru zkrácena na svých právech. Tato argumentace však opět opomíjí zásadní skutečnost, že napadený územní plán nově změnil vedení komunikace, která původně měla procházet přes pozemek navrhovatelky, a v důsledku toho bylo v předchozím územním plánu stanoveno využití pozemku odpovídající provozu na této komunikaci. Pokud došlo k zásadní změně průběhu komunikace, navrhovatelka se logicky a právem domáhala promítnutí této změny do souvisejících vztahů, včetně odstranění původního přizpůsobení povahy jejího pozemku provozu na komunikaci. Krajský soud tuto skutečnost ve svém rozhodnutí podrobně rozebral a zabýval se jejími důsledky do právní sféry navrhovatelky, ve vztahu k vlastnickému právu i k právu osoby podávající námitky v procesu územního plánování. Stěžovatel odůvodněné závěry krajského soudu nijak nezpochybňuje.

[12] Skutkové okolnosti týkající se změny vedení komunikace a z toho vyplývající důsledky stěžovatel ignoruje ve většině svých námitek. Jeho odkaz na rozsudek Krajského soudu v Plzni ve věci sp. zn. 59 A 3/2015 je nepřípadný, neboť závěry, ke kterým krajský soud dospěl ohledně neexistence veřejného subjektivního práva na zařazení pozemku vlastníka do zastavitelného území, jsou podloženy jinou skutkovou situací. I námitka zpochybňující přezkum hlediska proporcionality je pouze opakováním tvrzení, že funkční využití pozemku stěžovatelky se oproti předchozímu územnímu plánu nezměnilo.

[13] NSS k formulaci námitek stěžovatele poznamenává, že úkolem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je předložit konkrétní argumenty, kterými zpochybní závěry krajského soudu. Formulací kasačních námitek stěžovatel předjímá kvalitu rozhodnutí NSS (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2011, čj. 1 As 67/2011-108, a ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54).

[14] Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl podrobně a konkrétně nedostatky odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatelky a dovozoval, proč tato pochybení mohla mít za následek dotčení hmotných práv souvisejících s vlastnictvím pozemku p. č. X (str. 16 – 22 rozsudku). Stěžovatel na takto rozsáhlé odůvodnění reaguje pouze obecnou námitkou, že rozhodnutí o nevyhovění námitkám netrpí zásadními nedostatky. Nevyvrací závěry krajského soudu, NSS na ně proto odkazuje.

[15] Krajský soud byl povinen přezkoumat napadené opatření obecné povahy v rozsahu námitek uplatněných navrhovatelkou. Nelze mu proto vytýkat, že se nezabýval možností dohody o parcelaci. Navrhovatelka ji ve svém návrhu nezmínila, stěžovatel se v řízení před krajským soudem k věci nevyjádřil. Z námitky stěžovatele navíc není zřejmé, jakým způsobem by využití tohoto nástroje mohlo zhojit vady, které krajský soud opatření obecné povahy vytkl.

III. Závěr a náklady řízení

[16] Námitky stěžovatele nebyly důvodné, NSS při přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu nezjistil nedostatky, ke kterým by byl podle § 109 odst. 4 s. ř. s. povinen přihlížet z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítl.

[17] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Navrhovatelka v řízení nebyla zastoupena a ze spisu nevyplývá, že by jí v řízení vznikly náklady.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2018

pokračování

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu